

Voigt (FP):

Det er fremgået af dagspressen, at der den 18. ds. har været afholdt et møde mellem justitsministeren, hans embedsmænd, pressen m. fl., et møde, hvor der skulle være blevet givet en redegørelse for, hvordan kampagnen forud for sikkerhedsselektivangslovsrestriktionsbestemmelsens ikrafttrædelse den 1. januar 1976 skulle køres. På dette møde skulle det også være blevet belyst over for pressens repræsentanter, at indførelse af sikkerhedsselektivangsloven skulle give en årlig samfundsbesparelse på 1,4 mia kr.

Dette er jo en enormt stor sum, og det må derfor være i befolkningens interesse at få oplyst, hvor ministeren agter at lade denne kæmpesum vandre hen, hvor stort faldet vil være i de offentlige udgifter, og om der i forbindelse med denne store besparelse vil kunne stilles befolkningen en klækkelig skattelettelse i udsigt.

Jeg vil gerne give finansministeren et til-lægsspørgsmål med på vejen, og det lyder: vil ministeren oplyse folketinget om, hvorvidt der i det finanslovsforslag, der bliver fremsat på fredag, er taget højde for disse 1,4 mia kr., eller vil ministeren på baggrund af denne nu oplyste besparelse fremsætte ændringsforslag til finanslovsforslaget?

Finansministeren (Heinesen):

Det af hr. Voigt stillede spørgsmål forekommer jo nogenlunde forståeligt, hvis man går ud fra den i Politikens lederartikel den 19. november givne oplysning om en samfundsmæssig besparelse ved indførelse af sikkerhedsseler på 1,4 mia kr., det må man erkende. Men oplysningen er ikke korrekt. De 1,4 mia kr. er det beregnede totale samfundsmæssige tab pr. år ved alle former for vejtrafikulykker, altså uanset om den skadelidte har været fodgænger, cyklist, knallertkører, motorcyklist eller bilist eller har benyttet ethvert andet tænkeligt transportmiddel for den sags skyld. Hr. Voigt kunne have fået denne oplysning ved i samme nummer af Politiken på side 5 at have læst artiklen af den journalist, der deltog i justitsministeriets pressemøde dagen før. Derfor — kan jeg svare på det tillægsspørgsmål, som hr. Voigt stillede — er der følgelig ikke indarbejdet noget i finanslovsforslaget herom.

Voigt (FP):

Jeg takker ministeren for svaret og skal beklage, at jeg ikke har læst den omtalte artikel. Men jeg tror, det er en god ting, at vi her i folketingets spørgetid kan få klarlagt, at de oplysninger, som har stået i dagspressen, er ukorrekte. De er mange gange med til at give folk et forkert indtryk af, hvad der egentlig foregår, og det er jo beklageligt, at det netop er regeringens hoforgan, regeringens meget venligtsindede blad, der har bragt den leder. Jeg håber, at pressens repræsentanter, som sidder og lytter meget intenst deroppe, nu vil bringe videre til befolkningen, hvad ministeren her har svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kaj V. Andersen (V) til kirkeministeren:

„Er det ministerens hensigt at forhandle med kulturministeriet om overdragelse af vedligeholdelsespligten for visse meget gamle og stærkt besøgte kirker til kulturministeriet?“

(Spn. nr. 121).

Skriftlig begrundelse.

Til skade for det egentlige kirkelige arbejde belastes den kirkelige ligning i stigende grad af meget store beløb til bevarelse af såkaldte nationale mindesmærker. Nationalmuseet dikterer ofte menighedsrådene sådanne egentlige museumsopgavers løsning, hvorfor de må anses for naturligt hjemmehørende under kulturministeriet.

Kaj V. Andersen (V):

Alle menighedsråd underskriver ved deres tiltrædelse en erklæring om at ville skabe gode rammer for menighedens liv på stedet. Det klarer de fleste ganske udmærket, men de få menighedsråd, der har det, om jeg så må sige, uheld at være ansvarlige for de få meget store, meget benyttede og besøgte kirker, som har karakter af nationalmonument, er meget dårligt stillet. De kæmper med en forfærdelig økonomi, ustandselige budgetoverskridelser, ballade rent ud sagt med de budgetapproberende myndigheder, og de udfører i virkeligheden et stykke musealt arbejde, som jeg finder ganske urimeligt, fordi det går ud over det egentlige arbejde, det, som menighedsrådene har påtaget sig